

Korsfæstet og opstanden

Ugens vers

"Menneskesønnen skulle overgives i syndige menneskers hænder og korsfæstes og opstå på den tredje dag." (Luk 24,7).

Introduktion

Lige fra sin barndom var Jesus klar over, at han var kommet til denne jord for at udføre sin Faders vilje (Luk 2,41-50). Han underviste, helbredte og tjente med en urokkelig beslutsomhed for at adlyde Faderen. Efter fejringen af nadveren var tiden nu kommet, hvor han måtte gå alene, bekræfte Guds vilje, blive forrådt og fornægtet, stillet for retten og korsfæstet og genopstå med sejr over døden.

Gennem hele sit liv var Jesus klar over, at korset var uundgåeligt for ham. Adskillige gange i evangelierne bruges ordet skal/skulle i forbindelse med Jesu lidelser og død (Luk 17,25; 22,37; 24,7; Matt 16,2; Mark 8,31; 9,12; Joh 3,14). Han skulle tage op til Jerusalem. Han skulle lide. Han skulle forkastes. Han skulle ophøjes, osv. Intet kunne afholde Guds søn fra at udholde Golgata. Han tog afstand fra ethvert forslag om at fornægte korset, som om det kom fra Satan (Matt 16,22-23). Han var overbevist om, at han "skulle gå ... lide meget ... slås ihjel og opstå" (vers 21).

For Jesus var vejen til korset ikke en valgmulighed; det var noget, han "skulle" (Luk 24,25-26.46), en del af den guddommelige "hemmelighed, som har været skjult for alle tider og slægter, men som nu er blevet åbenbaret for hans hellige" (Kol 1,26).

Ugens tekster

- 1 Mos 3,1-6
- Luk 22,39-46
- 2 Kor 13,8
- Luk 22,53
- Matt 12,30
- 1 Kor 15,14

Kampen i Getsemane

Ved historiens begyndelse skabte Gud Adam og Eva og satte dem i en smuk have, der var velsignet med alt, de behøvede for at leve et liv fyldt med glæde. Men snart skete der noget specielt: Satan viste sig (1 Mos 3). Han fristede det første menneskepar og styrtede den unge jord ind i en skrækkelig kamp mellem godt og ondt, mellem Gud og Satan.

Nu, på Guds fastsatte tid, blev en anden have (Luk 22,39-46) en mægtig kamplads, hvor striden rasede mellem sandhed og løgn, mellem retfærdighed og synd og mellem Guds plan for menneskenes frelse og Satans mål for menneskenes ødelæggelse.

I Eden blev menneskene styrtet ud i syndens katastrofe; i Getsemane blev verdens endelige sejr sikret. Eden var vidne til den tragiske sejr for selvets oprør over for Gud; Getsemane viste os selvets overgivelse til Gud og sejr over synd.

1 Mos 3,1-6
Luk 22,39-46

Sammenlign begivenheden i Eden med det, der fandt sted i Getsemane. Hvori lå den store forskel i det, der skete i disse to haver?

Getsemane huskes for to afgørende ting. For det første forsøgte Satan på den mest ondsksfulde måde at få Jesus til at vige tilbage fra Guds plan og hensigt. Men dernæst finder vi det fineste eksempel på tillid til Guds kraft for at udføre hans vilje og hensigt. Getsemane viser, at uanset hvor voldsom kampen er, og uanset hvor svagt selvet er, er sejren sikret for dem, der har erfaret bønnens magt. Jesu bøn er berømt: "Ske ikke min vilje, men din." (Luk 22,42).

Hele Satans hær var samlet til kamp mod Jesus. Disciplene, som han elskede så højt, var lammede over for hans lidelser. Bloddråber faldt til jorden; der var kun minutter til forræderens kys; præsterne og tempelvagterne var rede til at angribe. Men Jesus viste os, at bøn og overgivelse til Guds vilje giver den nødvendige styrke for sjælen til at bære livets største byrder.

Til at
tænke over

Hvordan kan du have en erfaring som den, Jesus havde i Getsemane i stedet for den, Adam og Eva havde i Edens have, næste gang du er udsat for en stærk fristelse? Hvori består den afgørende faktor, som udgør den store forskel mellem dem?

Judas

"Men så fór Satan i Judas, som blev kaldt Iskariot, en af de tolv" (Luk 22,3).

Satan havde utvivlsomt arbejdet hårdt med alle disciplene. Men hvad var det, der gjorde det muligt for fjenden at lykkes så godt med Judas i modsætning til de andre?

Luk 6,12-16
Joh 17,6-9
2 Kor 13,8

Jesus bad alene i bjergene hele natten, før han udvalgte sine disciple. Og Jesus troede, at de tolv var Guds gave til ham. Var Judas virkelig et svar på bøn? Hvordan skal vi forstå, hvad der foregår her, undtagen at det var Guds hensigt, der blev opfyldt gennem Judas' forræderi og frafald?

"Han havde dyrket pengebegæret, indtil det blev drivkraften i hans liv. Kærligheden til penge var stærkere end hans kærlighed til Kristus." (Ellen White, *Jesu liv*, s. 519).

Luk 9,10-17

Da Jesus mættede de 5000 med fem brød og to fisk, var Judas den første til at fange den politiske værdi af miraklet, og det var ham, der kom "med forslaget om at tage Kristus med magt og kåre ham til konge." (*ibid.* s. 522). Men Jesus afviste forsøget, og dette var begyndelsen til Judas' desillusionering. "Hans forhåbninger var store, og hans skuffelse var bitter." (*ibid.* s. 522). Judas troede ligesom andre, at Jesus ville anvende sine usædvanlige kræfter til at oprette et jordisk rige, og Judas ønskede en plads i dette rige. Hans ønske om en plads i et midlertidigt rige, der aldrig opstod, fik ham til at miste sin plads i et evigt rige, der med sikkerhed vil komme.

På et andet tidspunkt, da en af Jesus trofaste efterfølgere valgte at salve hans fødder med en kostbar salve, kritiserede Judas hendes handling som økonomisk sløseri (Joh 12,1-8). Penge var det eneste, Judas var optaget af, og hans kærlighed til penge overskyggede hans kærlighed til Jesus. Hans besættelse af penge og magt fik ham til at sætte en priseddel på himlens uvurderlige gave (Matt 26,15). Fra det øjeblik "fór Satan i Judas" (Luk 22,3). Og Judas blev en fortabt sjæl.

Der er intet forkert i status, magt eller penge. Problemet opstår, når disse ting (eller enhver anden ting) bliver vigtigere end vores troskab mod Gud. Hvorfor er det altid vigtigt at gøre status over vores eget liv, så vi ikke bedrager os selv, ligesom Judas gjorde?

Til at
tænke over

Enten for eller imod Jesus

Ud over alt det andet korset indebærer, er det også historiens store skillelinje: skillelinjen mellem tro og vantrø, mellem fornægtelse og anerkendelse og mellem evigt liv og død. Der er ingen mellemvej for os mennesker, når det gælder korset. Vi vil til sidst stå enten på den ene eller den anden side.

"Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder" (*Matt 12,30*). Dette er en barsk udtalelse, som kan gøre os en smule utilpas, men Jesus udtrykker ganske enkelt, hvad der er virkelighed, og hvad sandheden indebærer for dem, der er en del af den store strid mellem Kristus og Satan. Vi er enten på Jesu side eller på Satans. Ja, så barskt er det faktisk.

Hvordan reagerede følgende mennesker på Jesus, og hvad kan vi lære af deres eksempler, som kan hjælpe os i vores forhold til Gud og til, hvordan vi forholder os til korset?

Luk 22,53

Rådet. Hvilke fejl begik disse mennesker, hvorfor gjorde de det, og hvordan kan vi beskytte os imod at have en lignende holdning til Jesus?

Luk 23,1-7.
13-25

Pilatus. Hvad fik Pilatus til at sige: jeg finder ham ikke skyldig (*Joh 19,4*) og samtidigt dømme ham til at blive korsfæstet? Hvad kan vi lære af den fejl, han gjorde ved ikke at gøre det, han vidste, var ret?

Luk 23,6-12

Herodes. Hvad var hans store fejl, og hvad kan vi lære af den?

Luk 23,39-43

De to røvere. To syndere betragter det samme kors, men har to helt forskellige reaktioner. Hvordan viser denne scene frelsens enten/eller – dvs. vi er enten på den ene side i den store strid eller på den anden?

Han er opstået

Tidligt søndag morgen gik kvinderne til graven med den ene hensigt at fuldende begravelsesritualet. På trods af den tid, de havde tilbragt sammen med Jesus, havde de ikke virkelig forstået, hvad der skulle ske. De forventede i hvert fald ikke en tom grav eller at blive fortalt af himmelske sendebud: "Han er ikke her, han er opstået" (*Luk 24,6*).

ApG 1,22;
2,14-36;
3,14-15;
4,1-2.10.12.33;
5,30-32

I de første få kapitler i Apostlenes Gerninger er der mindst otte henvisninger til Jesu opstandelse. Hvorfor var Jesu opstandelse så afgørende i apostlenes forkyndelse og i den tidlige kirkes tro? Hvorfor er den stadigvæk så afgørende for os i dag?

Kvinderne var de første øjenvidner til Jesu opstandelse. De skyndte sig at dele denne gode nyhed med andre, men ingen troede dem (*Luk 24,11*). I stedet afviste apostlene den største beretning i frelsens historie som "løsn snak" fra udmattede sørgende kvinder (vers 10-11).

Men snart skulle de finde ud af, at de tog helt fejl!

Kristi opstandelse er grundlæggende i Guds genløsning og for hele den kristne tro og eksistens. Apostlen Paulus gør dette helt klart: "Men er Kristus ikke opstået, er vores prædiken tom, og jeres tro er også tom" (*1 Kor 15,14*). Den er tom eller forgæves, for kun i Kristi opstandelse kan vi finde vores håb. Uden dette håb ender vores liv her, og det ender for al evighed. Kristi liv endte ikke i en grav, og det store løfte er, at det behøver vores heller ikke at gøre.

"Hvis Kristus ikke er opstået fra de døde, ender Guds lange kæde af genløsende handlinger for at frelse sit folk i en lukket vej, i graven. Hvis Kristi opstandelse ikke er virkelighed, har vi ingen forsikring om, at Gud er den levende Gud; for døden har fået det sidste ord. Troen er formålsløs, for den, vi tror på, har ikke vist sig som livets herre. Den kristne tro er dermed indespærret i graven sammen med den sidste og vigtigste åbenbaring, Gud gav af sig selv gennem Kristus – hvis Kristus virkelig er død." (George Eldon Ladd, *A Theology of the New Testament* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans, 1974), s. 318).

"Alt det må opfyldes, som står skrevet"

Luk 24,13-49

Disse vers fortæller om begivenheder umiddelbart efter Kristi opstandelse. Hvad peger Jesus på under disse forskellige møder for at hjælpe disse mennesker til at forstå, hvad der skete med ham? Hvorfor er det vigtigt for os i dag i vores vidnesbyrd til verden?

Jesu opstandelse burde have været bevis nok for, at Jesus var Messias. Jesus blev slået og mishandlet for derefter at blive korsfæstet og gennemboret og viklet i linnedklæder og lagt i graven. Selv om han, som nogen så absurd har hævdet, skulle have overlevet både korset og begravelsen, ville en blødende og forslået og svækket Jesus, som vaklede fra graven, ikke have været nogens ide om en sejrende Messias.

Men her var Jesus altså, levende og frisk nok til at gå de sidste få kilometer sammen med de to på vejen til Emmaus. Og selv da, før han viste dem, hvem han var, pegede han på Skriften og gav dem en solid bibelsk grundvold for deres tro på ham.

Derefter, da han viste sig for disciplene og viste dem sin krop og spiste sammen med dem, gjorde han endnu mere: han henviste dem til Guds ord og sagde: "Således står der skrevet: Kristus skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag, og i hans navn skal der prædikes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag. I skal begynde i Jerusalem, og I skal være vidner om alt dette" (Luk 24,46-48).

Også her ikke alene henviste Jesus til Skriften; men han brugte Skriften til at hjælpe dem til at forstå nøjagtigt, hvad der var sket med ham. Han sammenkædede også sin opstandelse direkte med befalingen om at forkynde evangeliet for alle folkeslag.

Så selv med alle de mægtige beviser for, hvem Jesus var, henviste han altid sine efterfølgere tilbage til Guds ord. Hvordan kunne vi, når alt kommer til alt, kende til vores ophøjede kald og opgave med at forkynde evangeliet til verden uden Guds ord iblandt os? Hvordan kunne vi i det hele taget vide, hvad evangeliet er? Bibelen er altså lige så central for os i dag som den var det for Jesus og hans disciple.

Til at tænke over

Hvor meget tid bruger du på at studere Bibelen? Hvilken indflydelse har den på dit liv, dine valg, og hvordan du behandler andre mennesker?

Læs Ellen White

"Betydningen af Kristi død vil komme til at stå klart for både de helige og englene. Syndige mennesker kunne ikke have et hjem i Guds paradis uden Lammet, slagtet fra verden blev grundlagt. Bør vi da ikke ophøje Kristi kors? Englene giver Kristus ære og herlighed; for selv ikke de er i sikkerhed, med mindre de ser hen til Guds søns lidelser. Det er på grund af korsets enestående effekt, at himlens engle beskyttes mod frafald. Uden korset ville de ikke være mere beskyttet mod det onde, end englene var før Satans fald. Fuldkomne engle faldt i himlen. Fuldkomne mennesker faldt i Eden, lykkens paradis. Alle, der ønsker sikkerhed på jorden eller i himlen, må se hen til Guds Lam." (Ellen White, *The SDA Bible Commentary*, 5. bind, s. 1132).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Som kristne skal vi leve af tro; det vil sige, at vi skal tro på noget, vi ikke helt kan bevise eller har direkte øjenvidnebevis for. Dette er selvfølgelig, hvad alle gør hele tiden på mange forskellige områder. I forbindelse med videnskab skrev en forfatter fx følgende: "Kort sagt har vi direkte bevis for en overraskende lille del af det, vi tror på." (Richard DeWitt, *Worldviews: An Introduction to the History and Philosophy of Science*, second edition (Chichester, West Sussex, U.K.: John Wiley and Sons, Ltd., 2010) s. 15). Alligevel har vi mange gode begrundelser for vores tro. Se fx på, hvad Jesus sagde til disciplene i forbindelse med missionsbefalingen: "Og dette evangelium om Riget skal prædikes i hele verden som vidnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme" (*Matt 24,14*). Tænk over tidspunktet, hvor Jesus sagde dette. Hvor mange efterfølgere havde han på dette tidspunkt? Hvor mange havde troet på ham eller havde nogen forståelse af, hvem han var og hvad han skulle udrette? Tænk også over al den modstand, den første kirke skulle udsættes for i Romerriget i flere århundreder. Drøft på denne baggrund, hvilken bemærkelsesværdig forudsigelse denne udtalelse fra Jesus var, og hvordan den bør hjælpe os til at have tillid til Guds ord.
2. Tænk over citatet ovenfor fra Ellen White. Hvordan kan dette hjælpe os til at forstå, hvor universel synden og dens følger er? Ikke engang englene er i sikkerhed, med mindre de ser hen til Jesus. Hvad betyder det?

Aktiviteter og dialog

Guds ord
og klassens
aktiviteter

Kvartalet er nu forbi. Lad hver af klassens medlemmer dele svaret på følgende spørgsmål:

- Hvilken tekst vil du efter læsningen af Lukasevangeliet kalde din yndlingstekst i dette evangelium?
- Hvad har overrasket dig mest ved det, du har læst hos Lukas?
- Tænk over, hvad Lukas har fortalt dig om Jesus. Hvis du skulle vælge en af beretningerne og dele den med en ikke troende ven, hvilken ville du vælge?
- Lad evt. denne sabbat være anledningen til at invitere en gæst eller lade nogle af medlemmerne forberede svar på specifikke bibelske spørgsmål fra kvartalets studium.
- Forbered evt. en fællesspisning for klassen – og begynd at lægge planer for næste kvartal.
- Find nogle af de mange kristne sange eller digte, som omhandler Jesu opstandelse og læs/syng dem sammen.
- Læg mærke til, hvordan Lukasevangeliet ender i Luk 24,52.
- Prøv at finde nogle af de mange vers i Lukasevangeliet,
 - hvor glæden er i centrum eller
 - hvor mennesker lovpriser Gud!
- Mange kristne fejrer opstandelsen ved at helligholde den første dag i ugen, søndagen. Hvordan fejrer du og jeg opstandelsen?
 - Hvad mere kan vi gøre for at minde hinanden om, at den er virkelig?
 - Hvilke begivenheder får dig og mig til at lovprise Gud? Tænk ikke blot over, hvornår vi ved, at vi burde prise ham, men over, i hvilke faktiske situationer vi gør det!

Uddybende
spørgsmål

Mødet med
dagligdagen

Selv om vores kultur har en tendens til at skubbe den væk fra os, står vi alle over for døden. Hvornår har døden sidst krydset din vej? Hvad kan vi gøre som kristne for at give mennesker større håb

